

בּוֹבִי הַמַּלְבֵּן מֵחֶפֶץ חֲבֵרִים

בופי המלפון יצא לטיול חביב,
ביום שטוף שמש פאָביב
טייל בכפרים, הסתובב בנשבילים
רצה מאד למצא חברים

הוא ראה דלת ארפה,
היו לה שני צדדים ארפים ושנים קצרים - היא
היתה מאורכת.
הדלת חיכה ואמרה: "אני גם מלפון!"
והמלפון ענה: "כמוכן, זה הכי טוב!"

לא רחוק משם ראו שלחן גדול,
היה לו צורה, בדיוק כמו של המלבן.
המלבן נגש אליו ושאל:
"גם אתה מלבן? בוא נהיה חברים טובים!"

הם התגלגלו לתוך פתח
והמלבן לא האמין למה ששם ראה
"כמה מלבנים, אתם לא מאמינים!"
הספרים וגם המחפרות,
חלוח בפתח, הדפים ואפילו השלחנות.
כלום ארפים, כמו המלבן - פלאי פלאות!

גם בבית פנימה חפו לז מלבנים
השטיחים, הארונות והשירות,
השלט על הדלת והתמונות על הקירות
על השלחן חפו להם שוקלדים ופלים
גם הם מלבנים!

ומאז המלבן כפר לא לבד,
הוא מצא חברים ממש משפחה,
משפחה של מלבנים, מכל מיני גדלים,
יחד בשמחה חברים טובים